

1997.09.23.

Jópont káposztás haséval

A modell egy nizzai üzlet volt, ahol pompás könyveket és jó vörösborokat együtt lehetett kapni

Tegnap ünnepelték a Pont Könyvesbolt hetedik születésnapját. Minden órában más író árusított, és nem csak a sajátját. MGP után Závoda Pál lesz, Kornis, **Eörsi**, Petri, Kántor Péter, Forgács Zsuzsa, Kukorelli, Zeke, Radnóti, Réz – olyanok, akik szinte napi vásárlók, most azonban ők próbálták ki, milyen könyvet eladni.

Előbb a has jön, aztán a morál – „brechtelek” belépéskor egyet. Előbb a hasé, aztán az orál replikáz a tarfejű főnök. Néhány perccel vagyunk nyitás után, militáns zajok a Pont Könyvesboltban. Lufit lövöldöznek. Még egy durranás és kiújulnak a szívpanaszaim – mormogja a pipázó alkalmi boltos, Molnár Gál Péter, aki civilben mindjárt dedikál is. MGP-nek a Rákosi-émlékiratokat kéne értékesíteni. Most jött, jó drága. Egy Rákosi rendel – szól a vevő, majd hozzáteszi – roston, köret nélkül. A kulináris és szellemi örömök ilyen összefonódása érthető, hiszen a bolttól öt méterre van az étterem, amelyet szintén Sulyok Miklósék üzemeltetnek.

Sulyok szakmája szerint matematikus, de ellenzéki tevékenysége okán még a nyolcvanas években kidobták a kutatóintézetből, aztán szamizdatban utazott, majd megalapította az Aura kiadót. Hét évvel ezelőtt feleségével, Papp Évával, aki civilben magyar–orosz–lengyel szakos tanár, utóbb kiadói szerkesztő, megalapították a Pont Könyvesboltot. A modell egy nizzai üzlet volt, ahol pompás könyveket és jó vörösborokat együtt lehetett kapni, kedves, értelmes egyetemisták tartották el. Sulyokéknak külön kellett választani a funkciókat, mert hogy a boltban éppen hogy csak teázni lehet, a test egyéb élvezeteinek kielégítésére nemigen alkalmas. A cél tehát az volt – mondja Éva –, hogy legyen egy üzlet, ahová barátaink és ismerőseink szívesen járnak el, megvásárolhatják azokat a könyveket, amelyekre szükségük van, ihatnak egy korty teát, vagy átmehetnek vacsorázni a szomszédba. S minthogy barátaik és ismerőseik leginkább értelmiségiek, így rendszeren fogynak a szakkönyvek, a társadalomtudomány és a kortárs irodalom is.

– Meg lehet élni ebből a „Nyuszi rokonai és ismerősei” című üzletfilozófiából? – kérdem. Éva mosolyog. – Úgy tűnik, igen. Kilencvenben, amikor indultunk, startolt a Katalizátor Iroda s a Wirth és Társa is. ők nem maradtak meg. Mára valamelyest stabilizálódott a könyvszakma. Nincsenek irgalmatlan botrányok és csalások. Akik ma könyvkiadással foglalkoznak, ebből szeretnének megélni.

A boltban terjeng a káposztás hasé illata. Még mindig az első boltoskisasszony foglalkozik a vevővel. Szerinte ez nagyon jó üzlet. – Jó Pont – mondja. Az étteremben még nincs forgalom, még nem jöttek a déli vendégek az egyetemekről és a környező hivatalokból. Az étlap nem tükrözi a kortárs irodalom néhány méterre található kínálatát. Nincs szüzpecsenye Radnóti Sándor módjára, se Kornis leves, de még Esterházy rostélyos sem. Nem baj. Fejlődni még lehet. Aki vacsora után akar vásárolni, s a bolt már bezárt, az diszkrétan megrendeli Sulyoktól a vágyott könyvet. Az elmúlt időszakban a legtöbbet rendelt desszert Révész Sándor Aczél-monográfiája volt.

V. BÁLINT ÉVA